

2. Slagtning — bortset fra den i stk. 4 a, b og d, omhandlede — må ikke foregå i nogen kommune, medmindre der ved bestemmelse i et kommunalt kødkontrolregulativ er påbudt kødkontrol som nedenfor i I eller II angivet:

I. Slagtning må ikke foregå andre steder end i et nærmere angivet, af landbrugsministeren godkendt offentligt slagtehus, hvor dyrene skal undersøges af en dyrlæge såvel før som efter slagtingen, og hvor slagting, behandling, opbevaring og mærkning samt til- og bortførsel af kød og slagteaffald og destruktion af kød og slagteaffald, der ikke ved kontrollen kan godkendes til menneskeføde, skal foregå under tilsyn af dyrlægen eller en eller flere opsynsmænd.

II. a. Slagtning må ikke foregå andre steder end i de af vedkommende sundhedskommission med tilslutning af den pågældende veterinærinspektør godkendte private slagtehus. En dyrlæge skal undersøge og kendemærke dyrene på selve slagtedagen så kort tid som muligt og tidligst 12 timer forinden slagtingen, ligesom han skal undersøge dem umiddelbart efter slagtingen.

b. I ethvert sådant slagtehus skal forefindes en af vedkommende veterinærinspektør autoriseret protokol, der skal føres af indehaveren af slagtehuset i overensstemmelse med derom af landbrugsministeren fastsatte regler.

c. Ved undersøgelsen skal hovedet og samtlige organer være i naturlig forbindelse med kroppen i det omfang, som nærmere foreskrives i de kommunale kødkontrolregulativer eller fastsættes af landbrugsministeren. Der må ikke være fjernet nogen del af kødet, noget organ eller nogen lymfekirtel, og der må ikke være lagt snit i organer eller lymfekirtler.

d. Landbrugsministeren fører gennem veterinærdirektoratet tilsyn med, at slagting, behandling, opbevaring og mærkning samt til- og bortførsel af kød og slagteaffald og destruktion af kød og slagteaffald, der ikke ved kontrollen kan godkendes til menneskeføde, foregår på forsvarlig måde, og kan i modsat fald for kortere eller længere tid forbyde benyttelse af pågældende slagtehus.

3. Dyr, hvis slagting må antages at ville give anledning til særlig forurening af slagtelokalet, skal efter den kontrollerende dyrlæges nærmere anvisning slagtes passende adskilt fra andet arbejde. I tilfælde, hvor veterinærdirektoratet finder det påkrævet, skal der indrettes et særligt lokale eller aflukke til slagting af sådanne dyr.

4. Uanset at kødkontrol er påbudt ved bestemmelse i kommunalt kødkontrolregulativ, kan slagting i kommunen foretages

a. i et af landbrugsministeren i medfør af lov nr. 245 af 27. maj 1908 om tilsyn med udførsel af kød m. m. autoriseret eksportslagteri,

b. som nødslagting af dyr, der nødvendigvis må dræbes på stedet på grund af ulykkestilfælde eller sygdom,

c. af forsørgelsesanstalter, kostskoler og pensionater til eget forbrug, for så vidt dette ved bestemmelse i kommunalt kødkontrolregulativ er tilladt, dog at kødet og slagteaffaldet skal godkendes af kommunens kontrollerende dyrlæge i overensstemmelse med § 4, stk. 1, samt

d. af private til eget forbrug, for så vidt det ikke udtrykkelig er forbudt ved bestemmelse i kommunalt kødkontrolregulativ. Til private henregnes i denne forbindelse ikke hoteller, beværtninger, hospitalet, forsørgelsesanstalter, kostskoler, pensionater, slagtere, fabrikker af kødvarer samt forhandlere af kød, slagteaffald, pølser og andre tilberedte kødvarer.

5. I tilfælde, hvor dyr ønskes slagtet på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, kan dyret, medmindre borttransport vil medføre dyrplageri, føres til slagting og kontrol